

יוצא לאור
על ידי ועד כפר חב"ד
ארה"ק ת"ו

גיליון 299 • ערב שבת קדש פְרֻשֶׁת בא • ג' בשבֿט תשע"ח

לזכות ר' ברוך הכהן שיחי' אייזנברג לרגל יום הולדתו ה-80
וזוגתו מרת ברכה תחי'.
נדפס ע"י ולזכות: בנם ר' שמואל אליהו הכהן
וזוגתו שרה יסכה תחי'.
וילדיהם: שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, איילה שיחי
אייזנברג.
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחי גוטמן

להתכונן ליו"ד שבט
כעת ההזדמנות שלכם
הצטרפו למבצע ההכנה הארצי ליו"ד שבט 'איש וביתו'

המבצע מתקיים מותקן ר"ח ביום שישי אחר הצהריים לרגל יום הולדתו ה-80 וזוגתו מרת ברכה תחי' נוסף על יום הולדתו ה-80 של ר' שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה תחי'. חתם, איתן שיחי אייזנברג. המבצע חתום וזוגתו מרת ברכה תחי' וילדיהם: שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, איילה שיחי אייזנברג.

עושים 'אתכפיא' ומביאים גאלה!

המאמר האחרון והראשון

ילד/ילדה: ב' בשבֿט, יחול יום ההולולא ה-68 של כבוד-קדשת אדמו"ר הרי"צ נשמתו-עֶדֶן, הוא גם יום קבלת הנשיאות על-ידי כבוד-קדשת אדמו"ר נשיא דורנו.

הרבי הרי"צ הסתלק בשבת-קדש פְרֻשֶׁת בא, י' בשבֿט שְׁנַת תש"י. במשך שנה שלמה סרב הרבי לקבל על עצמו את על הנשיאות. לחסידים הזקנים שהפצירו בו לאחז בשרביט ההנהגה, השיב הרבי, בענוה גדולה כמוכן, כי הוא איננו ראוי לכך וכי אין לו הכוחות הרוחניים העצומים הדרושים לתפקיד זה.

ואולם בחלוף שנה בדייק, בהתועדות המרפזית לרגל ה'ארצי' (יום השנה) הראשון של הרבי הקודם, חלה התפתחות משמחת ומרגשת ביותר: בהתועדות הזאת החל הרבי לומר 'מאמר' חסידות.

גם קדם לכן התועד הרבי עם החסידים ונהג להשמיע באזניהם דברי תורה והתעוררות, אך 'מאמרים' הוא נמנע מלומר. שכן 'מאמרים' אומר רק מי שהוא - 'רבי'. לכן, כשהרבי החל לומר 'מאמר', האוירה במקום נעשתה מחשמלת. באותו רגע ידעו החסידים: יש לנו רבי!

אבא/אמא: ה'מאמר' הראשון של הרבי נשיא דורנו נפתח במלים (=דבור המתחיל) "באתי לגני אחותי כלה" והוא עסק בהסברת ה'מאמר' האחרון שהדפס בחיי הרבי הקודם, על-פי הוראתו.

למעשה מדובר ב'המשך' (=סדרה רצופה ומתמשכת) של ארבעה 'מאמרים' שכתב הרבי הרי"צ, כאשר "באתי לגני" הוא הראשון מביניהם.

כל אחד מה'מאמרים' הללו נחלק למספר פרקים, ובכלם יחד יש 20 פרקים. הפרט הזה הוא חשוב כדי להבין את סדר ההנהגה אצל הרבי ב' בשבֿט, בשנים הבאות:

המאמרים שאמר הרבי כל שנה ב' בשבֿט, נפתחו במלים "באתי

יוצאת במבצע

מערכת "הורים וילדים לומדים נשמתא דאורייתא"

לקראת יו"ד שבט יום הגדול והקדוש
יום ההילולא של הרבי הרי"צ
יום קבלת הנשיאות של הרבי

ולרגל גליון "נשמתא דאורייתא" ה-300
כל הילדים שילמדו עם אחד ההורים
3 שבועות "נשמתא דאורייתא"
ישתתפו בגרלה על כרטיס טיסה לרבי.

על מנת להירשם למבצע -
הביאו את הספח 3 שבועות למוסד הלימודים
או- שלחו את המילה 'ילדים' לנייד: 055-9792834

✂

גליון 297 שמות _____

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

✂

ההערכה גדלה

הרבי הרש"ב נשמתו-עֶדֶן נסע פעם אחת עם רעייתו הרבנית ובנו הרבי הקודם לחוץ-לארץ. באותה נסיעה פגש הרבי הרש"ב בכל מיני גוטע אידן' (=יהודים טובים), כנוי למנהיגי חצרות חסידיות), שלבשו בגדים מפארים והתהלכו כשבידיהם מקלות בעלי ידית מכספת.

באחד הימים חזר הרבי הרש"ב לאכסנייתו ועמו מקל עם ידית מכספת. את המקל קנה והעניק כמתנה לבנו הרבי הקודם.

לרעייתו הרבנית שהתפלאה על הצרך בקניית המתנה שעלתה סכום נכבד למדי, הסביר הרבי הרש"ב: "לאחר שפגשתי מקרוב את כל הגוטע אידן', גדלה לאין-שעור הערכת אליו (=אל הרבי הקודם)..."

תפזרת לי' בשבֿט

ד	ה	ח	ת	נ	א	ד	ב	י	נ
ו	ת	ב	א	ת	י	ל	ג	ר	ש
ר	ק	ד	ו	ר	ה	ג	א	מ	י
ה	ש	ב	י	ע	י	נ	ו	ש	א
ק	ר	א	ש	ב	נ	י	ל	ס	ה
י	ו	ס	פ	מ	י	י	ה	צ	ת
ת	ת	ה	י	ו	ד	ש	ב	ט	ו
י	ש	ו	צ	פ	י	ר	י	י	א
ר	ע	י	ח	ח	ס	א	ל	צ	י
מ	ב	ח	ק	ב	ל	ת	ה	נ	ש

מילים ומושגים: דור השביעי, יוסף יצחק, חתנא דבי נשיאה, דור הגאולה, רמ"ש, התקשרות, יו"ד שבט, ראש בני ישראל, חב"ד, באתי לגני, גאולה, קבלת הנשיאות, רבי.

בדרכי החסידים

במהלך ימי ה'שבועה' על הרבי הקודם נשמטו-עדן, נהג הרבי נשיא דורנו לספר אחרי התפלה, לסוכבים אותו, ספורים על חותנו. הנה פמה מהם:

מדוע אתה בוכה

בשעת ברית-המילה שלו, בכה הרבי הקודם, כדרך התינוקות. אמר לו סבו כבוד-קדשת אדמו"ר המהר"ש: "מדוע אתה בוכה? כש'תגדל תהיה... ותאמר חסידות בשפה ברורה".

את הספור הזה מצאתי כתוב באחת מרשימותיו של הרבי הקודם. בין המלים "תהיה" ל"ותאמר" נשאר רוח ריק, ולא היה ברור מה בדיוק אמר הרבי המהר"ש על נכדו הקטן. אבל מחסידים שמעתי שהוא אמר "כש'תגדל תהיה רבי". וזה מסביר מדוע הרבי הקודם השמיט את המלה הזאת ברשימתו ונמנע מלכתב אותה...

למי מברכים...

כשהיה הרבי הקודם בגיל שש בערך, קרא לו אביו הרבי הרש"ב נשמטו-עדן ואמר לו לברך על הציצית. הרבי הקודם ענה ש'כבר ברה היום על הציצית. אמר לו הרבי הרש"ב, "אף-על-פי-כן תברך שוב!".

הרבי הקודם סרב ובתגובה סטר לו אביו סטירה קלה (זאת היתה הפעם היחידה בחייו שהוא סטר לו), ואמר: "כשאני פוקד - עליך לציית".

התפרץ הרבי הקודם בבכי ואמר: "אם צריך לברך מפני שהקדוש-ברוך-הוא צוה - כבר ברכתי; אך אם עלי לברך משום שאתה פוקד..."

ענה לו הרבי הרש"ב: "לברך, צריך בגלל שהקדוש-ברוך-הוא צוה. אבל כל אבא מחייב להשגיח על ילדיו ולחנך אותם, והם צריכים לציית לו".

לעולם-הזה את גלוי הקדוש-ברוך-הוא.

וזה גם התפקיד שלנו: לגרם לך שהקדוש-ברוך-הוא ירצה להתגלות כאן בעולם-הגשמי.

אבא/אמא: איך עושים זאת?

התשובה היא, על-ידי 'אתכפיא' ועל-ידי 'שטות דקדשה'. אלה הם שני משגים הקשורים זה לזה ומיד גם נסביר אותם:

'אתכפיא' הפרוש לכפות ולהכריח את עצמנו לעשות דברים טובים, גם כאשר אין לנו חשק לעשותם. למשל, לקום בבקר בזמן, לותר לחבר/ה, להתפלל בכונה יתרה, לקום מהכסא בשביל אדם מבגד.

'שטות דקדשה' הפרוש 'להגזים' בענייני קדשה, באפן שלאדם מהצד עלול להראות כמו 'שטות'. לדגמה, לקפץ חזק מדי בחתונה, רק כדי לשמח את החתן או הכלה; לעזב את כל העסוקים הדחופים שלנו ולהתמסר באפן מחלט לעשיית טובה לזולת.

הענין הזה, כן נאמר בזהר, גורם לקדוש-ברוך-הוא ענג רב ומעורר אצלו רצון לשרות ולהתגלות כאן בעולם-הזה.

דבר זה אף רמוז בכך שהמשפן, שעליו נאמר "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", היה עשוי מעצי שטים (=מעץ ששמו שטה). "שטים" - מלשון 'שטות'. כלומר, איך נגרם לקדוש-ברוך-הוא שישפן בתוכנו? - על-ידי שנעשה לו מקדש מעצי שטים: נלמד תורה ונקים מצוות, באפן 'מגזם'. נתגבר על הרצונות שלנו ונעשה 'אתכפיא'.

כן נזכה להתגלות ה' בעולם, התגלות שבעזרת ה' תגיע לשיאה בגאולה השלמה, תכף ומיד ממשי!

(על-פי מאמר "באתי לגני" תשי"ג, 'התוועדות' תשי"ג חלק ראשון, עמ' 293 והלאה)

לגני", אולם בכל שנה ושנה התמקד הרבי בפרק שונה מבין 20 הפרקים הנזכרים. בשנה הראשונה הוא התמקד בעקר בפרק הראשון, בשנה השניה - בפרק השני, וכן הלאה.

ומה קרה כעבר 20 שנה (בשנת תשל"א), כאשר כל הפרקים 'נגמרו'?

או-אז חזר הרבי פעם נוספת אל הפרק הראשון, כאשר הוא מגלה בו עוד הסברים ועוד עמקים.

ילד/ילדה: הבה אפוא נלמד שני קטעים קצרים מתוך "באתי לגני" שנאמר בשנת תשי"ג

ובכן, המאמר מתחיל במלים "באתי לגני אחותי כלה" שזה פסוק בשיר-השירים. ה"גן" הוא העולם-הזה, ומי שבא אליו ("באתי") הוא - הקדוש-ברוך-הוא.

שואל על כך המדרש: מדוע נאמר "לגני" ולא "לגן" סתם ("באתי לגן אחותי כלה")? ועונה המדרש, שה"גן" הזה היה כבר בעבר "גנו" של הקדוש-ברוך-הוא, וכעת הוא רק שב אליו פעם נוספת. ומשום כך נאמר, "באתי לגני", לגן שלי, למקום שבו כבר הייתי קדם לכן.

ומסביר המדרש שבתחלת הבריאה, הקדוש-ברוך-הוא התגלה כאן בעולם-הזה. אלא שהגלוי הזה נפסק בגלל חטאי הנבראים. עד אשר הופיעו הצדיקים הגדולים, אבות האמה, והם החזירו

נקודה משיחה

אבא/אמא: באחת ההתועדויות של הרבי, בתקופה הסמוכה להסתלקות הרבי הקודם, הוא דבר על הקשר החזק והנצחי בין הרבי לחסידים, וכך אמר:

למרות ההסתלקות והעליה של הרבי למעלה, צריכים לדעת שההתקשרות והדבקות שהיתה עד היום, נשארת בכל התקף ולא שיה ביה שום חלישות.

דברים אלה אמורים הן לגבי אלה שזכו לראות את הרבי פעמים רבות, הן לגבי אלה שראו אותו פעמים אחדות, והן לגבי אלה שרק קבלו ממנו מכתב או אפלו זה לא אבל הם למדו את שיחותיו ומאמרי החסידות שלו.

(על-פי 'התוועדות' תשי"ג, חלק ראשון, עמ' 49 והלאה)